

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Констатује се да су приступили:

- **опт. Грујић Бранко, Поповић Бранко, Кораћ Иван, Славковић Драган, Филиповић Сениша и Драгићевић Драгутин**
- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **Пуномоћник оштећених адв. Драгољуб Тодоровић,**
- **Те браниоци оптужених адв. Шалић Миломир за опт. Грујића, опт. Драгићевића и опт. Филиповић Сенишу уз сагласност оптуженог**
- **Те адв. Травица Бранислав за опт. Поповић Бранка и адв. Ђокић Драган за опт. Кораћ Ивана и Славковић Драгана уз сагласност опт. Славковића.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави и да се у наставку доказног поступка саслуша у својству сведока Ерић Василије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Василије право име?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, Васо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Васо?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То је грешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето, грешка, добро. Ерић Васо од оца?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Василија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте које године?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: 08. новембар `46.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У месту Челопек, општина Зворник?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Општина Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по професији?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Дипломирани правник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел радите?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте запослени?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: У А.Д. «Дрина-транс» Зворник, као правник?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Правни референт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда у сродству или у завади са Грујић Бранком, Поповић Бранком алијас Павловић Марко, Славковић Драганом, Кораћ Иваном, Филиповић Сенишом и Драгићевић Дргутином?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у завади ни у сродству?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не.

СВЕДОК ЕРИЋ ВАСО, од оца Василија, рођен 08. новембра `46. године у месту Челопек, општина Зворник, по занимању дипломирани правник запослен у А.Д. «Дрина-транс» Зворник као правник, несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте као сведок дужни да говорите истину као што знате даваће лажног исказа је кривично дело, запрећена је казна затвора до 5 година. Уколико сматрате да бисте се одговором на поједино питање изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу нисте дужни да одговарате на та поједина питања. Ја ћу Вас молити да положите заклетву читањем текста тог испред Вас. Изволите.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јел може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наглас, може.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменту на дужност казивања истине, након што је положио заклетву наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту има један папир, ја мислим да има, са неким псеудонимима, јел тако. Тако да уколико будете имали потребу да та лица помињете ја Вас молим да не кажете име тог лица већ то слово поред тог лица, а обзиром да су та лица сведочила под псеудонимом, а не под својим именом због јавности. Мислим да има нека лица која вероватно знате и која ћемо можда поменути у току Вашег излагања. Овде пред Већем за ратне злочине Окружног суда у Београду води се поступак против ових 6 поменутих лица којима се ставља на терет извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у периоду мај-јули 1992. године, а наиме лицима се ставља на терет присилно пресељење цивилног становништва из села Козлук и Скочић, те злочини у Дому културе Челопек, на Пољопривредном добру

«Економија» и месту званом Циглана у Каракају. Па да нам Ви сада кажете да ли сте Ви у том периоду, значи од кад се заратило били у Зворнику, ако јесте да ли Вам је нешто познато о овим догађајима, шта сте радили у то време, на ком сте били радном месту? Изволите.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: У том периоду ја сам био у Зворнику, обављао сам функцију председника Основног суда у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је се одвијало функционисање суда у том периоду, од тог априла кад креће па рецимо до јула, нас интересује тај период? Изволите.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па суд је радио према позитивним законским прописима који су у том периоду, који су важили до тог периода, а наставили су да важе и у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се нешто мењало у процесу рада? Јел се смањивао број судија?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, ништа се није мењало у процесу рада, осим што се смањио број судија. Неке су судије отишле из суда, али наставили су да раде судије који су остали у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био национални састав међу судијама?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Судије су биле српске националности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пре рата мислим?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: А пре рата мјешовит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који проценат, како?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па од прилике пола-пола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како долази до тога да се сад то мења, јел раскидају радни однос или се разрешавају или како?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па једно време, на самом почетку суд није радио као и многе друге институције и онда је започео да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али шта бива са судијама? Знамо како престаје судијска функција, јел их неко разрешава или они одлазе, како или им престаје радни однос или мирује? Шта се догађа?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па углавном одлазе, одлазе и самим тим им престаје радни однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као неоправдано или шта?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не могу се сад изјаснити тачно, они нису дошли, нису се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не долазе на посао?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не долазе на посао и самим тим престаје им функција мада нису разрешени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нису разрешени?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: У том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко остаје?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Остају судије српске националности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико њих, јел се сећате?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не могу се тачно сјетити, али остао сам ја као председник суда и остало је још пар судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало, јел?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па није то велики суд, он иначе није имао много судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је имао?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па од прилике 12 судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад колико остаје са Вама?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: И ја сам био 13 као председник суда, а после је остало можда њих 4 или 5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви парничар или кривичар?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Парничар сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте парничар?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали кривичара судија?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па у почетку, мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад креће да поново ради?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: А кад креће, двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зову?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Један се звао Ристић Петар, а други Димитрић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Димитрић Зоран, то је овај што је сад председник, јел?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ристић Петар јел он био претресни или истражни?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па он је био претресни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је био истражни?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Истражни је био Димитрић Зоран, пошто је он и прије рата био истражни, али водили су и један и други мјешовито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи водили су оно, где је овај био истражни јел, суди и обрнуто?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да, и дежурни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дежурни истражни?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад то поново кажете једно време стаје то кад се заратило, па кад поново креће да ради суд да кажемо?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ја можда нећу поуздатно потрефити датум, али половином априла '92. почиње суд да се скупља и да, почиње постепено да сређује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И писарница и администрација?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Зграду, писарницу, предмете и да ради, по потреби предмете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се судило, јел било претреса, јел било расправа парничних, јел било кривичних претреса?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јесте, било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јесте, само много мање и тако како је вријеме одмицало рад се нормализовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је однос био Вас као председника суда са влашћу на територији општине у том стању након што се заратило?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па мој једини задатак је био тад да организујем рад суда и какав је био и тад, а такав је био и ранијих година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим контакт са влашћу јесте имали неки?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Само повремено када су ме позивали да дам обавјештење о раду суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то од прилике било? Колико пута сте у том периоду мај-јуни-јул?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не могу се тачно сјетити, али знам да сам повремено присуствовао састанцима владе, привремене владе, када сам извештавао о раду суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вас онда зове?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па неко од тих секретара тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да дођете на седницу?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да дођем на тај састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: У том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И какве сте извештаје подносили о раду?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ето, да ли је суд почео да ради, ради ли, какво је стање у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте нешто причали о броју предмета, о неким проблемима?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па, не вјерујем да смо причали о броју предмета, јер предмети су постојали, у суду су предмети постојали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, о неким евентуалним проблемима да имате на терену или нешто у том стилу?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, само уобичајени посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на тим седницама владе, ко је ту председавао?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па мислим да је тада председавао Бранко Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је седницама присуствовао неко са тог ту списка под псеудонимима? Можда тај «К» или «Ј» или тај «Н» или неко?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па јесте и «К».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је и он?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Али не увјек, ја нисам свим сједницама присуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, па ми причамо о тим на којима сте Ви. Да ли се још нешто причало док сте Ви били присутни осим?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, углавном је то било о раду суда, јер ја нисам ни везан ни за какве друге био послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био ту неко од представника војних органа на тим седницама, кад сте Ви присуствовали?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Није, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, а шефови полиције?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па да, повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био да ли се сећате?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Колико се ја сећам Маринко Васиљевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он причао нешто на тим састанцима?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам никад присуствовао његовим излагањима, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам нешто познато од овога што сам прочитала из оптужнице ови догађаји?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па то се само после причало, чуло, ја нисам ништа у том периоду знао. Ја сам само кажем, понављам био задужен да организујем рад суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ваљда убиства имају везе са судом колико ја се разумем у ту науку?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па Ви знате да је прије суда полиција, па после полиције и прије суда је тужилаштво и ако је полиција подњела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро какав сте контакт имали, какав сте контакт имали са тужилаштом?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па са тужилаштом ако су подносили неке захтјеве за спровођење истраге, а било је таквих појединачних случајева кад су се подносили захтјеви за спровођење истраге против неких починилаца дјела, углавном су то били Срби. Између Срба, између српске националности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оштећени Срби и осумњичени Срби?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: И осумњичени Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тада у тужилаштву, ко је био тужилац Основног тужилаштва, јел тако се зове Основни суд, Основно тужилаштво?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па да или, мјењан је назив, некад Општински некад Основни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на челу тужилаштва?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: На челу је био Миле Мијић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај што је после био и на челу СУП-а. Мијић Миленко, јел тај?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Мијић Миленко, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је имао заменика, да ли је имао неке?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ја мислим да је имао једног заменика, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жена или мушкарац?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Медић Мира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел она још ради?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Она ради још у тужилаштву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тужилаштву?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: У Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Бијељини?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да. Јер је тужилаштво Основно прересло у Окружно, тако да у Босни и Херцеговини, односно у Републици Српској нема више Основног тужилаштва, сада су то Окружна тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окружна само, па добро јел се некад нађосте са тим Милетом, оно као председник суда и тужилац па да видите шта ту има?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па веома ријетко, веома ријетко смо се сретали а никада тужилаштво није инсистарало ни на каквим захтјевима, односно подносило и ми се никад нисмо мјешали у рад других органа. Како би се сад ми као суд, која смо нека трећа инстанца, мјешали у рад полиције који су прва инстанца, па онда у рад тужилаштва, јер су то потпуно самостални органи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се сећате колико је било тих увиђаја? Рецимо да ли је било убистава у граду или околу града негде у неким објектима или ван или сећате ли се неког случаја да је неко убијен или нађен мртав у кући, ван куће, на улици?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па то су обично радиле дежурне судије, тако да ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Вам реферишу после, јел чујете да има неки предмет?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па никад се то није реферисало председнику суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јер председник суда је више за организацију рада, обезбеђење услова рада, а и раније сам ја био председник суда, ја нисам изабран тад на функцију председника суда. И раније сам био председник суда и раније су судије по свом распореду радиле своје послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без Вашег сазнања?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: И то потпуно самостално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О предметима, о броју предмета, о природи предмета?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Без о конкретним, таман посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: О конкретним предметима, зашто. Јер ја и нисам имао право да се мјешам у рад судија, мени је било у задатку да организујем рад суда, да им.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам мислила да се мешате, него да сазнајете шта се ради у суду у коме председавате? Колико има предмета, например наш председник суда зна овде сад шта се суди, не меша се он у предмет конкретан али зна.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Знао сам шта се суди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас пиатм, јел се сећате нечег што је било овако да Вам је остало у сећању? Јесте чули да је постојао Дом културе Челопек где су заточени Муслимани?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде нам о томе, да кренемо од неке тачке, да се померимо.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ето о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам реците, шта знате.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То сам само чуо да је био, а не знам уопште шта се тамо дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро шта сте чули, испричајте нам нешто о томе?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па чуо сам да је тај Дом постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: И да су тамо били становници из Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су били?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Е то не могу Вам поуздано рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је било убистава ту да су страдали људи?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па после се чуло то, после се чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док су били ту?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Док су били ту ја нисам ништа чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули да су ту, док су били ту?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се распитали одакле ти људи ту, ко је њих ту затворио, шта они ту раде? Јесу то цивили, јесу то војници, ко је то?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па мислим да то и није био мој задатак и заиста се нисам распитивао. Јер то су неки, суд није имао везе са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А полиција?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не знам за полицију, полиција је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли као председник суда са овим Маринком Василићем се знали?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па знао сам се само онако, Зворник је мали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро јел Ви знате ко хапси људе иначе? Ко је надлежан за хапшење?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То ради полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте питали Маринка, јел он ухапсио те људе, шта је, ко је то?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам, зашто би га питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Зашто би га питао, зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел постојао притвор на територији града Зворника?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па притвор јесте, зато што је престао да постоји, односно престало је са Тузлом да се комуницира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са Тузлом?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Тамо је био притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Вама је притвор био у Тузли?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да, прије рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До ових дејстава?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: До избијања ратних дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, шта се сад догађа, више ваши притвореници не могу да буду?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не могу да буду у Тузли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: И онда је било, онда је био притвор организован у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком објекту?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: У објекту који је непосредно уз објекат суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зграда?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то можда суда за прекршаје?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то објекат, шта је ту било прије?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То је објекат «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то она управна зграда?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Ту је било само, мислим један мали простор који кад неко изврши тако дјело и предложи се притвор, буде ухапшен одреди се притвор и Тузла захтјева истрагу и притвор, онда он ту буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз решење судије?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Уз решење суда, да и постоје та решења и то је пар случајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви као председник суда вршили надзор, обилазак притвора?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па можда једном, два пута да сам само наишао да видим, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па добро имате ту обавезу законску, јел тако?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па јесте, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро за тај један, два пута да ли можете да се сетите кад је то било и кога сте затекли? Колико ту има притвореника, шта сте урадили?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам контактирао са затвореницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте обилазили?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Једноставно сам дошао тамо да видим где су, а то и није било ту у притвору, можда један, можда два, то није много било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то били Срби или Муслимани?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су урадили, да ли се сећате?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па можда је било чак и убиство неко, а такође сам, ја се не могу сад поуздано сјетити, али нико није био у том притвору, да га тако назовемо, без судског рјешења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том «Новом извору»?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: И без проведеног поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви чули да је било људи у суду за прекршаје?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту до одмах?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Чуо сам, али са тим ја немам никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи били?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате као председник суда, Ви вршите надзор над притвором а сад одједном има још неки притворени људи за које Ви не знате, како то? Не разумем.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ја сам био дужан да вршим надзор за људе који су притворени од стране суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога су ови, од чије стране су ови други притворени у суду за прекршаје, то Вас питам?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То ми заиста није познато, јер то је друга зграда, то је суд за прекршаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је зграда до, колико ја?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па јесте, али они нису имали везе са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али питам Вас ко су ти ту што су, без обзира што немају везе, немогуће да немате сазнање? Зграда до, људи притворени?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Знам да их суд није притварао, којим сам ја руководио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули. Ко их ту притвара?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не могу се изјаснити да ли полиција или војне власти, не могу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кад су ти људи били у суду за прекршаје, ти други? Значи не у згради «Новог извора», него у том суду?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па кад смо ми почели да радимо у нашој згради, они су били ту. Прије него што смо ми почели да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ су били ту?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да, али не знам колико су се ту задржали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи, јесте то бар сазнали?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које националности?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Углавном бошњачке, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви виђали те људе?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на прозору или?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Могуће на прозору да, из наше зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некад на некој седници владе упитали Ви као председник суда који су то људи који се држе у притвору а да немају везе са судом, обзиром да са те функције одлазите на седницу владе?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега? Јесте се плашили од некога или сте?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па једноставно сам се усредсредио на посао за који сам задужен, а то је да уредно обављам ту функцију колико се она могла, колико се могла обављати у том периоду. Шта сам ја сад имао да се мјешам у неке друге односе, прије је суда и полиција и тужилаштво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам сад предпочити исказ Маринка Василића који је овде саслушан као сведок, он каже да каже што се тиче објекта суда за прекршаје, каже он је формиран или крајем маја или почетком јуна, и каже он да је тражио од председника суда Васе Ерића да надзор и јурисдикцију припадне суду, што је и прихваћено, а полиција ће обезбеђивати под њиховом јурисдикцијом и каже тај затвор чували су припадници резервног састава са активним полицајцем Вуковић Средом на челу, који нам је исто сведочио и каже да је он ту са осталим припадницима резервног састава полиције чувао. Ево и Маринко каже да сте Ви прихватили надзор и јурисдикцију имате над тим судом за прекршаје.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Није тачно ни у ком случају, то је само било са овим о чему сад причам «Новим извором» и тим што се односило на притвор којег је суд одређивао, ту је тачно да су били ти полицајци али са судом за прекршаје овај суд баш никакве везе нема, значи то су неистине. Нема никакве везе са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте Ви били у граду када је било оно почетком априла ратна дејства, заузимање Зворника?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад нисте били?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили, после колико дана?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ја сам вама мало прије рекао да сам ја почео да организујем рад суда половином априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро, али нисте рекли да нисте били у граду?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам био у граду, био сам у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је било неких убијених људи тог, почетком?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Чуо сам после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било увиђаја, јесте питали колеге Ваше?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Није ми познато да ли је било увиђаја јер суд није радио, суд није радио. Суд је значи почео да ради у другој половини априла месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били некад смештени у «Алхосу», у «Стандарду» негде?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, били смо у «Стандарду» у почетку, значи тај да тако кажем 15. април, односно 16. ми смо се почели скупљати у «Стандарду» и имали смо једну канцеларију где смо ми окупљали се да би почели да радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад после прелазите у град у Вашу зграду?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То не могу тачно рећи, али крајем априла вјероватно и онда ту прелазимо у нашу зграду и почињемо да је сређујемо јер она је била тако отворена и да сређујемо предмете, и да се полако припремамо за почетак рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, обзиром да је то мали суд, ми знамо да у малим судовима и председници судова имају неке своје предмете које дуже, јесте ли имали Ви неке своје предмете?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ја сам прије избијања ратних сукоба водио привредни спор, привредне спорове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неке кривичне предмете сад кад се заратило, јесте ли испитивали?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Кад се заратило онда сам водио кривичне истраге, кад их је било, по захтевима тужилаштва из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, наравно. Е Средо Вуковић каже, било је каже и Срба у затвору, каже у суду за прекршаје, њих 5 које је саслушавао Васо због неких убистава, јел се сећате тога, јел то то као истрага?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: У суду за прекршаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он тако каже, Ви нам реците да ли је то тачно?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тамо радио.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на неком другом месту да ли сте саслушавали због неких убистава? Кажете сад радили сте истрагу?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, нисам саслушавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте радили истраге?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Ако су конкретно, ако су били захтјеви, било је пар случајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, наравно не без затева.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Али не 5, не 5 никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, Ви реците колико?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не могу сад поуздано се сјетити, али појединачно знам сјећам се неког убиства нека два пријатеља да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду или ван?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Ван града, у селу и да је полиција ухапсила тог једног и да је тужилаштво подњело захтјев за спровођење истраге и да је тужилац предложио притвор и да сам га ја испитао и да сам му одредио притвор. Односно прихватио предлог тужиоца, али 5 никад, то није уопште тачно, никакве људе ја из суда за прекршаје нисам саслушавао а да нема трага. Никад нисам никога у свом животу саслушао а да није сачињен записник, да нема трага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте били у «Стандарду» јел био ту неки објект притворски?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко задржавање лица?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: У односу на суд, ништа. Ми се ту ни нисмо дуго задржали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте дошли у град?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па смо дошли у град, у зграду у којој смо радили прије избијања ратних сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро нисам Вас схватила, јел смо завршили ту причу о том Дому културе, Ви чујете да су тамо неки људи, никог ништа не питате који су, шта су, у чијој су надлежности? А кад чујете шта се са њима дешавало, након колико времена и од кога?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Ја не могу сад поуздано рећи кад, али се чуло, причало се. Ништа званично, нити се ко суду обраћао, нити смо имали какву пријаву, нити смо имали какав захтев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у време док су тамо, ни једном нисте чули ни за један неки експец?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па док су тамо били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, док бораве тамо у том Дому, колико су боравили, да ли то знате?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не знам колико су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец, два, пет, пет дана?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не знам колико су боравили, чуо сам помињало се неки надимак Репић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време док су они тамо?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Вјероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел упитасте некога шта, ко је?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам питао, па тешко је тек тад било мјешати се у нечије друге послове. Посебно мени као професионалцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије послове?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па било чије, ја сам само настојао да одрадим свој посао како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте одрадили?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јесам све што је дошло пред суд. Ни сад судови сами не иницирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви чули да су и на Економији неки људи затворени?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То нисам чуо, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на Циглани?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било Војног суда, Војног тужилаштва ту, уколико војни обвезници учине неко дело?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Ја нисам чуо у том периоду, мада је касније дошао у Зворник Војни суд, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у том периоду?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: У том периоду ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви сте видели кад су сви ти силни људи из тог Дома културе дошли у суд за прекршаје након боравка у том дому, пошто је то зграда ту, су пребачени, они кажу да су ту пребачени крајем јуна и 15 дана су ту били у згради суда за прекршаје?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: За прекршаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, њих стотинак, осамдесет и нешто, од тога било је и двадесетак рањених?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, нисам ја, то је немогуће да је у тој згради било, да стану толики људи, откуд знам, нису, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро то не причају само ти људи, него и људи који су их чували, стражари. Не знате Ви? А јел знате шта је било у Батковићу у време рата, мај-јун-јул?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не знам, чуо сам да је био неки тако тај, шта знам како су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па неки објекат гдје су били смјештени неки људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неке размене затвореника да су се обављале? Неких Муслимана за Србе који су тамо?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули за Козлук како је исељен?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам чуо за Козлук како је исељен, знам да су ти људи отишли из Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да су се иселили?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Али на који начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Како и ко је учествовао у томе, ја заиста не знам јер никад нисам присуствовао таквом нечему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули били да је ухапшена нека жена и неки мушкарац за убиство неких четворо људи крајем априла?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Жена и мушкарац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки из Србије, неки добровољци, да су на улици убили неке људе ту?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: До суда то није дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки брачни пар да су убили?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: До суда то није долазило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није долазило?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кад је почео да функционише Војни суд и тужилаштво?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па то Вам не могу поуздано рећи, али мислим да је ту у Зворник дошао Врховни војни суд и тужилаштво који су до тад били смештени негде можда у Хан Пијеску колико је мени познато, али то не могу се поуздано сјетити који је то период, можда `93. можда `94. не знам сигурно, јер много је времена протекло да би човјек могао да се сјети то кад је тачно, али знам да су почели ту да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви познајете Марка Павловића?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да, познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, испричајте нам, какве контакте сте са тим човеком имали, кад сте га упознали?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па веома ријетко, упознао сам га тако, веома ријетко и никад нисмо контактирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим кад сте се упознали, ко је тај човек?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ту почетком избијања ратних сукоба на подручју општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је он?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па рекли су да је то Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Ја нисам знао коју функцију он је у то вријеме обављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сазнали после?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нити ме то интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте после сазнали?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па само из прича неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали са њим неки контакт?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели некад на тој седници владе, привремене владе?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не сјећам се уопште да сам њега видио, мислим да нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу долазили код Вас неки инспектори да се нешто распитују о неким злочинима у Дому културе у Челопеку, у суд или у тужилаштво можда да сте чули?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: На које мислите инспекторе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Бјељине или?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да истражују неке злочине који су се десили у Челопеку и то?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не никада, зашто би долазили код мене кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да виде да нема неки предмет формиран, нешто, нека пријава, нешто, покренута истрага, не знам?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, нису долазили, нити је била покренута која истрага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је сад тај судија Ристић Петар?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Он је, мислим да је рођен у Бечеју, Новом Бечеју и да је вјероватно отишао у Бечеј.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад у то време или после?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: У то вријеме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Тад за време рата, за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напустио службу?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Напустио службу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што, јел био неки проблем?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То не знам, никоме није објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изненада?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Једноставно није се појавио на посао, он је био већ и у годинама и није се појавио више на посао. Ја не знам, ја само претпостављам да је отишао у свој родни крај, у свој родни град, али не знам да ли је то учинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате Стеву Радића?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже увек је на седници владе био командир полицијске станице, председник суда, јавни тужилац, секретар народне одбране?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То није тачно, ја сам на седницама привремене владе био само кад треба да извештавам о раду суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад сте Ви на седници онда дође и тужилац тај Миле?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не могу за сваки случај да се сјетим али био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже он, јел извештава, јел прича, какве они кривичне пријаве добијају, од кога, шта раде?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не могу сада ја да знам шта је он говорио тамо, ја мислим да се није много дискутовало, ни ја ни он, веома кратко, тако и тако стање, ради се, припрема се, увек се говорило да суд треба да почне да ради, да је то цивилни орган, државни орган који треба да функционише у складу са позитивним законским прописима и да настави фактички да ради онако како је то радио прије избијања ратних сукоба колико је то у могућности, и ми смо се сви у суду трудили да баш тако и одрадимо тај посао, значи ми смо само били у служби предмета који су се нашли у суду и завршени и незавршени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали некад неки проблем, овако како причате тако делује идилично, ви радите све дивно, супер, ништа нема проблема на општини, јесте ли имали неке проблеме Ви?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ми из зграде нисмо излазили, кад смо почели да радимо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како, јесте ли ишли на увиђаје, мало пре рекосте ишли сте?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па на увиђаје су нормално ишле судије које су задужене за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, и Ви кажете када сте дежурни онда идете на увиђај?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Ја нисам био никад дежурни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били дежурни?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Никад, никад ја нисам био дежурни нити сам кад изашао на увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водили сте кажете истраге, јел?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Водио сам истраге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не са дежурствима, него само ове редовне?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не са дежурствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, `ајде ови иду на дежурства тај Петар Ристић, или не знам та Мира тужилац, па јел Вам кажу некад колеге сте, ево сад био на увиђају и видео то, то, нешто, јел се сећате тако неког догађаја?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Мени лично ништа нису ни тад причали а ни прије избијања ратних сукоба јер нису били ни дужни а и ја се нисам бавио питањима њиховог, мислим њиховог обављања службе, ја сам се бавио?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: А јесте ли чули за доктора Зорана Станковића, овог са ВМА што је био наш Министар одбране?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли њега упознали некада у граду?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па само у сусрету јер он је чуо сам да је патолог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Патолог, да?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био он тамо неких послом?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Код мене лично није осим после, кад је можда вјештачио у неким случајевима онако, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад мислите после?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па мислим кад је већ почео суд да функционише у тим случајевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то овај период о коме причамо, мај, јуни, јули?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не сећам се дал сам га тад ја виђао, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Ви знате да је он долазио тамо у мају, он је нама овде сведочио, каже био је и у мају тамо у «Алхосу», фабрика «Алхос», па тамо иза?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ја то не поричем, али ја нисам био у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је гомила лешева. Не да ли Ви знате то Вас питам?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не знам, јер ја нисам никога звао, нит сам ја имао везе с тим његовим доласком никакве баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже долазио је с неким војним истражним судијом па су ту радили, јел Вас нико о томе не информисе?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нико ме не информисе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На територији Вашег суда, обављају неке истражне радње, обдукције неке?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је затекао гомилу лешева неких тамо иза у «Алхосу»?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за Герину клиницу, јел Вам то нешто говори?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Чуо сам за кланицу, она је била прије избијања ратних сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јесте ли чули за време рата да су се ту исто неки лешеви складиштили убијених Муслимана?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не могу то поуздано рећи, а могуће је да сам чуо када је нешто прошло али ја немам никакве везе с тим нити суд има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас лично питам као човека дал сте чули да су тамо неки лешеви налажени, то Вас питам? Не?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви тад живели, где сте спавали?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Живио сам у једном селу код ујака?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којем?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па то је Тршић, граница између Тршића и Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Челопека?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Тршића и Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли пролазили поред Дома културе, он је баш тамо на путу?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Бјељину?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта ту видите?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ништа не видим, ништа нисам видио, јел са лица тог дома се ништа не види са пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите стражу неку?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ја нисам никад крећао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел видите стражу ту окол?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам јел то је, како иде магистрални пут Зворник-Бјељина, испред су продавнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна продавница.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Једна продавница а иза су други простори и тамо ја нисам никад свратио нит сам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Зворничанин, јел тако?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за Бубицу возача овог директора?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Чуо сам за Бубицу да је био возач у «Енергоинвесту» у Глиници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Глиници, да. Јесте ли чули у току рата шта се с њим догађало?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био негде притворен па да је убијен, па? Не знате. А добро, да ли сте чули Ви сте ту из Тршића, јел тако, Тршић и Челопек су близу?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па Челопек на граници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека жена Споменка Стојкић да је била 76 дана затворена ту без решења каже у згради «Новог извора» баш ту, значи ту где Ви кажете да је под ингеренцијом суда?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Њу сам упознао кад сам почео да радим у «Дрина транс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па то је било прије две, три године, значи 2004., тачније, не или 2005. нисам баш сигуран, и онда се причало да је она била негде притворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад се причало?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Причало се иначе и раније, али ја сам њу лично тад упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не јел се причало тад кад је била притворена да има жена која.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, тад кад је била притворена ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви први пут чули да је нека жена била притворена?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па чуо сам у току рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли се интересовали?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па као лице овлашћено за надзор над притвореним лицима?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па није суд притворио зашто би се интересовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па које притворио?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не знам то, суд је није притворио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли се распитивали. Па не обзиром.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да у тој згради за коју кажете да Ви?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да, али нисам се заиста распитивао, зашто би се ја распитивао за неке друге случајеве кад нисам уопште у обавези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можда зато што је жена у згради над којом Ви вршите надзор?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам то знао где се она налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули то нам реците?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па чуо сам да је била притворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: За време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сте чули?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То је већ прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за време док она борави?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Вам се није нико обраћао њен муж или неко?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нико, нико, муж је њен из Челопека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Није ми се обраћао нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли њега знали тад?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Знао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никад се обраћао да пита?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она каже да је била у згради «Новог извора», каже, а доле је суд за прекршаје и била је каже 76 дана без решења, без ичега?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Није, према суду у вези са њеним притвором сугурно нико никад ништа није дошло, ни један папирећ, значи нити од полиције, нити од тужилаштва, нити је суд њу притворио, нити је суд њу држао у притвору нити је суд био упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, она каже да је њу наложио да се ухапси, да је њено хапшење наложио Марко Павловић и да је звао неке полицајце и да су је они тамо сместили?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Откуд би ја то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је Марко Павловић некога хапсио?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Никад нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је имао неке?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Никад нисам чуо да је Марко Павловић било кога хапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај исто један чувар тамо у тој згради да је Марко Павловић стално долазио да испитује неке људе везано за оружје и тако, јесте ли Ви о томе информисани?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не. Ми ако смо радили, ми смо радили у својој згради и нисмо нигде, није то било ни једноставно излазити около то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, зграда Новог извора је притвор под јурисдикцијом суда, тако сам схватила, јел, значи требало би људе који су ту притворени да буду под?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па то уопште није било много људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, без обзира.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Од стране суда то је сигурно појединачно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту смештени и људи који нису од стране суда ухапшени, ето да окренемо?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: У том простору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Мене нико о томе није информисао и ја сам, ја мислим да нису, ту где је био, где је то било нису, после кад је формиран суд у Бјељини више тога није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па то не могу поуздано сјетит али чим је почео да ради суд у Бјељини они су и организовали притворску јединицу и касније Окружни затвор и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био неки судија Славко Савић, кривичар у Вашем суду?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Славко Савић? Не, Славко Савић је био тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, тужилац је био?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Он је био тужилац, и сад је он тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи био је, у то време је био?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Био је у то време, не у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Него он је касније именован за тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је тад био?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па тад је радио у Глиници, у творници Глинице-Бирач, у Зворнику, јер је он колега и знао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је нешто познато евентуално о процесуирању неких дела које ураде војни обвезници, јел се дешавало, ту има војске има добровољаца, ратиште је, па се нешто деси, да ли неко нешто ту предузимао неке радње?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Ништа ја Вам одговорно тврдим да никад у вези тога ништа није дошло до суда у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам схватила, питам дал имате сазнања?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било Војне полиције ту на, осим ове полиције која Вама, односно тужилаштву подноси пријаве?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Осим те полиције ја ни једну другу полицију нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војну полицију нисте виђали?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли Ви били разрешени функције?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево имамо одлуку, «на основу одлуке о проглашењу ратног стања привремена Влада на седници 27.априла донела је одлуку о разрешењу носилаца правосудних функција у Основном суду и Основном јавном тужилаштву у Зворнику», ево Вас под бројем 10, под бројем 9 Ристић Петар, под бројем 8 Димитрић Зоран, под бројем 6 Медић Мира, «разрешавају се функције судије Основног суда, а Ерић Васо дужности председника Основног суда закључно са 06. априлом»?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ми никад нисмо престајали да радимо, а одлука због чега је донешена мени није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да сте разрешени?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па и разрешен и вјероватно поново именован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И поново именован?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па да. Јер нисмо прекидали са радом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Вам познато нешто о именовању војног тужиоца неки Будимир Ђорђић?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, никад чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 02.јула, да га је именовала исто привремена Влада председник Владе Бранко Грујић?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Никад чуо то име, ни за то име, ни за ту функцију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Ерићу, јел у то време Зворник био безбедан град?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па како може да се каже да је био безбедан у рату било је ризика али се радило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Из Ваше приче произилази да је то све било тако?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не није, не знам како сте схватили то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел било неких ратних дејстава и где ако је?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: На подручју града? Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Колико од града је било ратних дејстава, где су се то изводила ратна дејства?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па, како сад да кажем где, успоставила се нека граница да тако кажем и то је било на разној удаљености са реком Дрином, река Дрина нас је делила од Србије, ту није било никаквих дејстава, а где се то тамо може рећи Каменица и тако даље, ту је било ровова, ту је била војска и ту вјероватно било некад, није било неких борби.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел било борби?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па било је борби али није било, како неће бит борби у току рата.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко се борио?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Како мислите ко се борио?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па Ви живите у том Зворнику, радите као председник суда, да ли сте у том периоду април, мај, јуни, чули да су биле неке борбе ако јесте, између кога?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па то се зна, између Срба и Бошњака, ако је било, мислим борбе су биле и оне су се водиле између Срба и Муслимана, и Бошњака тада Муслимана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми у вези ових седница привремене Владе, да ли је било када на тим седницама да сте Ви били присутни помињано да нека униформисана лица по граду праве неке проблеме, да?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не могу се сјетити да је било тих прича, а било је униформисаних лица, сви су тада били у униформама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па добро, јел било некад речи да нека лица праве неке проблеме по граду, да се нешто дешава, да се напијају?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ми тад нисмо били у граду, ја сам рекао кад смо ми дошли у град, то је већ било значи кад је ситуација била прилично мирна у граду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па добро, да ли је некад било на тим седницама Владе помињано да?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да нека униформисана лица праве проблеме, не мора у граду, ван града?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Није, није, на привременој Влади.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Никад није?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Кад ја присуствовао није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми кад први пут Ви чујете за тај затвор у Челопеку?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: У Челопеку, па знате како, ја сам из Челопека, ја сам рођен у Челопеку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па то, чујем да сте родом из Челопека.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не знам тачно кад је, кад се то десило знате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, ја Вас питам кад сте Ви први пут чули?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Али сам чуо док су били ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Док су били ту значи. Шта сте Ви размишљали тад као председник суда, какав је то затвор јел то легално, нелегално, шта је то?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па знао сам да суд нема никакве везе с тим затвором и даље нисам ништа размишљао јел то су ратна времена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па родом сте из Челопека, ваљда помислили бисте као сваки човек о чему се ту ради, какав сад то затвор, суд нема затвор?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Размишљао сам као човек али нисам дошо ни до каквог закључка, дошао сам, знам само да суд није везан за тај затвор и ништа друго, а ко је ја нисам имао прилику да се распитујем нити би можда и сазнао, нити је то била моја дужност, јер ја сам дуго у правосуђу и ја знам шта треба чинити и радити у правосуђу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, ово нисам разумела за Војну полицију, јел сте рекли да није било Војне полиције?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па ми смо овде од неких сведока чули да је било Војне полиције у Зворнику, да је постојала Војна полиција.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Они вероватно су дошли до таквог сазнања, ја нисам, нити сам видио Војну полицију, ја знам за ову полицију, знам за тужилаштво, знам за суд, то су ти органи, знам за привремену владу, сад, за које ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И само још једно питање. Кад сте први пут чули за повређивање Муслимана, убијање Муслимана, кад сте први пут чули за то. Да је у Челопеку, Економији и Циглани, ако сте уопште чули кад је?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па чуо сам за тај Челопек, зато што сам баш одатле, а за Циглану, за Економију, питала ме је госпођа судија, заиста нисам чуо, чуо сам

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро а кад сте први пут чули да је у Челопеку долазио?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Тада кад су били доле да се појединачни ексцеси догађају ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Репић што сте рекли.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јесте, Репић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кад сте то први пут чули?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па док су они још били доле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не за ексцесе, јесте ли чули да је било неких убистава људи, муслиманске?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па причало се, причало се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кад?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Тад кад су били у Челопеку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли Ви на некој од седница привремене владе питали неког о чему се ту ради, чуо сам да се такве ствари дешавају, о чему се ту ради?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па нисам ја ни појединости чуо нити сам ето, само сам чуо из прича, нисам никад, ја нисам никад на привременој влади дискутовао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па добро, по мени је нормално да се распитате, не ни као председник суда, него као човек, чујете дешавају се неке такве ствари о чему се ту ради, на седници владе имате прве људе града, па јел питате њих дал су и они чули тако нешто?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам, не могу рећи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па јел имате објашњење, зашто?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па имам објашњење зато што мислим да то није био мој посао, мислим да сам ја имао свој посао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па то није везано за посао.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: И мислим да није то баш тако једноставно и лако било распитивати се у то ратно вријеме, то је рат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте се то плашили па није једноставно?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па од кога човек у рату све не треба да се плаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви конкретно од кога сте се плашили ту на Општини, па да не смете ни да питате чак у Вашем селу шта се дешава?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Човек једноставно у том периоду и није знао од кога све се плаши, а плашио се, то је тачно?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих Вам желио поставити неколико питања па уколико можете Ви одговорите. Нешто сте рекли о томе да готово да немате или баш и немате сазнања о формирању Ратног војног суда и Војног тужиоца за подручју Општине Зворник, па онда хтео сам да Вас питам, јесте ли имали

неки однос било са војним правосудним органима или неким који раде неки сличан поступак као што је радио СУП?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, никада нисам нити ми је било шта у вези тога познато, осим што сам рекао а то је да је почео да ради Врховни војни суд у Зворнику и тужилаштво војске и онда сам ја тек сазнао да ти органи постоје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да је по Вашем сећању Мијић Миленко био Основни тужилац, а његов заменик Медић Мира?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: То је тачно, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, према одлуци те привремене владе од 27.априла '92.године, који је напоменула председница већа, стоји да су Медић Мира и Мијић Миленко судије?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па видите то сам заборавио да објасним, њих двоје су прије избијања ратних сукоба и једно и друго били судије Основног суда у Зворнику, а након избијања ратних сукоба Мијић Миленко је именован односно изабран, како хоћете, за Основног јавног тужиоца а Медић Мира, за његовог заменика и то је тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези тог разрешења па поновног именовања, да ли сте ви из суда и ови из тужилаштва, уколико знате, именовани од неког органа из Зворника или неког другог органа, Ви сте раније били именовани зна се како по оном поступку, и како се то десило када је формирана Српска Општина Зворник?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па колико се сећам нас је именovala Општина, Скупштина општине Зворник, јел су вероватно престали контакти са тадашњим, односно прије избијања ратних сукоба то се звао Секретаријат за правосуђе и локалну управу или самоуправу који орган је давао приједлоге за именовање судија, а судије су биле именоване од стране надлежне скупштине, зависно од мијењања назива, некад је то био општи, мене је на пример, кад сам почео да радим у суду именovala Скупштина општине Зворник, па се то мијењало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, Скупштина општине Зворник, кад Вас је именovala, дал се сећате?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па први пут ме је именovala 05.октобра 1987.године, за судију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви сте обављали ту функцију, е сад ме интересује ово сад пред рат, јесте ли пред рат?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, пардон, могу да исправим, ја сам именован за судију тада Општинског суда у Зворнику јер је он мењао називе некад Општински некад Основни, у јуну месецу '80.године, а почео сам да обављам ту дужност 01.септембра '80.године, а овај датум ког сам мало прије поменуо, јесте датум кад сам ја именован за председника тог суда, значи '05.октобар '87.године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, е сад пошто у списима предмета ми имамо одлуку привремене владе Српске Општине Зворник која каже да разрешава све судије Основног суда па поименично све набраја у ставу 1 а онда и Вас као председника и тако даље, а у ставу 2 тужиоце, па ме интересује да ли сте

Ви у време ратног стања изабрани поново од Скупштине или од привремене владе, да ли се у том?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо ту одлуку, сад следећу, на основу које Ви се именујете као председник, да ли је исто привремена Влада донела и одлуку о именовану или само ову о разрешењу, то Вас пита тужилац?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па евидентно је да је донела одлуку о разрешењу, али ја сад заиста не могу да Вам одговорим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате и јесте ли уопште полагали пред неким заклетву?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Тек кад су профункционисали Републички органи онда смо полагали заклетву.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у време ратног стања?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: А у време ратног стања не, можда је још трајало ратно стање али је, знам да нисмо полагали тад заклетву у почетку избијања ратних сукоба нити те '92.године, касније да смо положили неку заклетву, јер заклетву сам ја положио много давно, тако да нисам можда био обавезан да је полажем више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми богами сваки пут полагали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да у време ратног стања прекидом и односа и у оквиру правосуђа основан је притвор или притворска јединица у Зворнику, па нам појасните мало ко иницира доношење те одлуке, ко је ту одлуку донео о оснивању, ко одреди место, како је до тога дошло?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ја сам покушао да објасним тако што сам рекао да избијањем ратних сукоба је престала комуникација са притворском јединицом односно Окружним затвором у Тузли, а свака таква правосудна установа као што је суд, има, деси се да има потребе за таквом јединицом што је нормално било и у Зворнику, дешавала су се одређена дјела и на истина, веома ретко и веома, у веома малом броју али дешавала су се, потекла је иницијатива да се привремено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, од кога, како?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па сад то не бих поуздано могао рећи углавном причало се, потекла је иницијатива можда да се једна притворска јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли од Вас, да ли од тужилаштва, да ли од полиције?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па можда од тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, где иде та иницијатива?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Е, та иницијатива иде ка привременој влади и привремена Влада доноси одлуку и након тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли се теби као председнику суда у вези притворених лица на другим местима почев у згради суда за прекршаје, Дома културе Челопек и овим другим местима за које Ви нисте чули, у било ком поводу обраћао неко из полиције, тужилац, војска, Територијална одбрана, привремена Влада, појединац?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Никада, то тврдим, зато што сам ја рекао и понављам ми смо само процесуирали предмете који су нам пристизали у суд од надлежних органа а то је било тужилаштво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас разумео да се ништа у поступку није мењало у време ратног стања пред судом и у односу на ранији поступак, али Ви свакако знате да у време ратног стања важе и уредбе са законском снагом, па да ли је било уредби са законском снагом у то време и јесте ли по њима поступали и ко је њих доносио?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, ништа се код нас није променило у односу на стање пред избијање ратних сукоба ми смо примењивали тада важеће законске прописе који су важили на нивоу Социјалистичке федеративне, односно СР БиХ и С Југославије, за те не, бар мени ништа није познато, нити су оне нама достављане, ми смо сасвим нормално радили, колко се могло радити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је суд поступао по неким захтевима других полицијских јединица ван Зворника, да Вас подсетим можда ћете се лакше сетити уколико је тога било да постоји одлука да привремена Влада овлашћује Службу јавне безбедности из Лознице и полицију из Малог Зворника да одређене људе приведе каже надлежним државним органима на подручју Зворника?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, то се никад није десило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То се никада није десило?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад бих Вас питао, како сте се Ви кретали на подручју Зворника, Ви, Ваше судије, запослени?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па долазили смо на посао и одлазили с посла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Интересује ме пошто Ви дакле ишли сте и на јер сте становали на месту које није баш?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте имали пропусницу?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Можда су постојале неке, не, не, ми смо имали као службене легитимације издате од тадашњих општинских органа да смо на пример, ја председник суда, неко други судија и тако даље, и то смо имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А знате ли нешто о пропусницама друге врсте или ако знате?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Ништа детаљно нисам, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел су радници имали сличне легитимације као Ви или су имали пропуснице у суду, запослени?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Радници?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остали запослени, не судије?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па сви смо имали те службене легитимације такозване, сви и радници и носиоци правосудних функција и на основу њих ми смо се кретали, као што смо после ратног тог, после ратних дејстава имали службене легитимације, ал то нису биле издате од органа те надлежне општине већ од Републике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зграда суда јел имала своју судску стражу или је имала неку другу посебну стражу у томе?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Није, није зграда суда имала никакву стражу осим што је имала портире, портирску службу, у то време није ни била предвиђена, нити је пре избијања ратних сукоба била, сад има судска полиција, сад је другачије стање, од реформе правосуђа у Босни и Херцеговини уведена је и та служба а дотад није, већ су то били портири.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је имало потребе да се иде на увиђаје да ли сте Ви то питање разматрали тако што би требало да тражите асистенцију личног обезбеђења судије изласком или те екипе која излази да ли је тога било, ако јесте ко је у тој екипи био?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па видите, по распореду се знало ко од судија обавља дежурство, то је таква традиција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ван оних службеника полиције или било других?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: И неко је јавио ако је било увиђаја то је обично полиција, судију дотичног који је тад дежурни и они су се договарали како да изађу на лице места и да обаве тај увиђај, а то председнику суда није презентовано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Биле су неке комисије па су неки полицајци задуживани за обезбеђење тих комисија које су излазиле да кажем на лице места поводом сакупљених неких лешева и тако даље, дакле у те комисије одређивани су полицајци као једна врста обезбеђења па ме интересује да ли осим оних службеника криминалистичког техничара на пример и истражног судије који излази на лице места да изврши увиђај да ли је било неко други из полиције који би обезбеђивао ту екипу?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па ја заиста не знам ко би то могло бити, јер зна се како се врши увиђај и ако је на пример саобраћајка или било шта зна се ко обезбеђује лице места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, добро, саобраћајци и тако даље, добро.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Ја нисам никад, јесте, ја нисам никад улазио у те детаље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, нема више питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сведок је рекао да је становао у Тршићу, да ли је била станица милиције у то време у Тршићу у време тих.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не, да тачно лоцирам, то је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па добро, је ли била у Тршићу?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није било станице милиције. Знате ли Цветка Јовића?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Само га знам из виђења.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел била полицијска станица у Челопеку?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ни у Челопеку ни у Тршићу?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Ни у Челопеку ни.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ал знам, али Ви сваки дан тамо станујете, Ви тамо идете стално јел?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ал ми овде имамо неспоран податак да је била станица милиције и у Тршићу и у овоме, а Ви председник суда?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не знам то, станица полиције била је у Зворнику.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ова привремена нека тамо, резервна?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не знам то, то заиста не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па знам, али Ви не знате ништа, па не може тако.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не, па знам што знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате нешто о хапшењу неких полицајаца од стране неких специјалних јединица?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па причало се то једном али не знам ни ко је ухапшен ни ко их је ухапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад, јел знате кад?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па јесте причало се, па можда то је било да ли у септембру, не знам, углавном се причало и ја сам то чуо али не знам ни ко је ухапшен ни ко их је ухапсио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажу да је било крајем јула велика акција у самом центру града ујутру похапшено сто људи, специјална јединица, Каришик с Пала дошао, јел Вам то нешто говори?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па то не, о томе и причам, значи чуо сам то ал` у град ја нисам излазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то се дешава у граду ту где је суд.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не. Суд је није у граду, суд је на крају града.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па у центру града, све је у центру и хапшење и Извор и прекршај и све.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Можда се то десило, ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели то хапшење?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Нисам видео и тачка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На питање тужиоца рекли сте касније то нас бирала привремена Влада а касније Републички органи, кад касније после Дејтона, већ давно призната држава Босна и Херцеговина, то мислите или, не па добро али који Републички органи, који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Република Српска?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Република Српска.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А то, за време рата јел пре Дејтона јел?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Пре Дејтона.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е то, Република Српска била, а кад је то било, кад су бирали судије, јесу ли Вас бирали?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Мене?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Јесу, па како бих ради да нису.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не него, ово други пут, па јел сте полагали заклетву неку, јесте ли негде ишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да није заклетву полагао кад је постављен.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али не зна ово има овде да је разрешен а не зна кад је поново био, добро. А добро, да Вас питам ова зграда, Управна зграда «Нови извор», Суд за прекршаје и суд, јесу ли то три различите зграде?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Три различите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу ли једна до друге?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па у непосредној близини.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу све три? Јесу, добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви не видите ту људе, 100 људи?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Па не видим, како ћу да видим ја људе ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па очима ваљда, не знам како другачије, изволите колега Шалићу. Немате, има ли неко питања? Господине Грујићу? Немате. Добро хвала Вам.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове за данашњи долазак у суд?

СВЕДОК ВАСО ЕРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите.

Сведок не тражи трошкове за долазак у суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам можете да идете. За сутра имамо предвиђено саслушање сведока који је тражи мере заштите па нећемо сад његово име помињати ви то имате у оном списку, а заказано је за девет сати препознавање, па ће истражни судија отићи а онда ћемо овде чим се врати судија са странкама које буду присутне да почнемо саслушање тог сведока.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида, исти ће се наставити:

-01.јуна 2007.године, са почетком у 09,30 часова.

Записничар

Председник већа-судија